

РЕШЕНИЕ

№ 912

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10384** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 9б от Закона за местните данъци такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на М. СЮ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. М. П, [жилищен адрес] представлявано от М. П. С. в качеството ѝ на управител, чрез адв. М. К., с адрес: [населено място], [улица], ап. 7, срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК рег. № ДПН22-ТД26-15-(5) от 16.08.2022 г., издаден от Г. С. Я., старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – П. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с който са установени публични общински задължения за недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], за 2015 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., общо в размер на 1770,57 лв. главница и 860,59 лв. лихви, потвърден с решение № СФД22-РД28-338/17.10.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

В жалбата се излагат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на оспорвания акт поради допуснати при издаването му съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и с влязло в сила съдебно решение на Административен съд София-град по адм. дело № 8572/2020 г., с което е прието, че районът, където се намира имотът на жалбоподателя, попада извън обхвата на сметосъбиране и сметоизвозване, извършвано от Столична община. Твърди се, че в

процесния акт липсва произнасяне относно искането на жалбоподателя за възстановяване на недължимо платени суми за такса за сметосъбиране и сметоизвозване. Изразява искане за отмяната на оспорвания акт.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. За дружеството се явява и управителят М. С..

Ответникът - директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, се представлява по делото от юрисконсулт С., която оспорва жалбата. Пояснява, че предмет на спор между страните по делото е предоставянето на услуга по поддържане чистотата на обществените територии и обществени нужди.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е безспорно, че с нотариален акт № 159, рег. № 7620, дело 429 от 10.12.2008 г. М. СЮ ЕООД е придобило от М. П. С. право на строеж за построяване на сграда „складова база за ВиК тръби, фасонни части и аксесоари с магазин и офиси, с разгъната застроена площ от 805,30 кв.м., състояща се от складова част и административна сграда на две нива, която ще бъде построена върху недвижим имот, представляващ урегулиран поземлен имот, находящ се в [населено място], Столична община, район П., съставляващ УПИ Х.-1470,1493,1563 от квартал 79 по плана на [населено място], местност НПЗ К.-север.

Имотът е деклариран от М. СЮ ЕООД с декларация по чл. 14 ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти с вх. № 7И8/008085 от 25.11.2014 г. като сграда в [населено място], [улица], представляваща търговски обект /офиси и склад/, с търговско предназначение, с РЗП 805,30 кв. м., с два надземни етажа, построена през 2014 г., с отчетна стойност от 732 088,43 лв. За имота е открита партида 7218F45733. Имотът е с идентификатор на ПИ /по кадастрална карта/ 35239.6102.2269, пл.№ 1470,1493,1563. Посочен е начин на придобиване – покупка/удостоверение за въвеждане в експлоатация. Представено е удостоверение за въвеждане в експлоатация № 1154/11.11.2014 г., издадено от Столична община, дирекция „Общински строителен контрол“, и скица на сградата № 1017/10.01.2014 г.

По депозирано искане от М. СЮ ЕООД с вх. № [ЕГН]/04.05.2020 г. за възстановяване на недължимо платени такси „смет“ за притежаван от дружеството собствен недвижим имот - складова база с адрес: Околовръстен път № 422, [населено място], район П. – СО, в общ размер на 21 468,65 лв., съответно по години: 2014 г. – 610,07 лв.; 2015 г. – 4004,8 лв.; 2016 г. – 4048,73 лв.; 2017 г. – 4268,35 лв.; 2018 г. – 4268,35 лв.; 2019 г. – 4268,35 лв., е издаден на основание чл. 129 от ДОПК акт за прихващане или възстановяване /А./ № [ЕГН]/02.06.2020 г. от ст. инспектор в СО Общински приходи – П., с който е постановено възстановяване на сума в размер на 0 лева.

Горепосоченият А. е обжалван по съдебен ред, във връзка с което е постановено решение № 2821 от 27.04.2021 г. по адм. дело № 8572/2020 г. по описа на Административен съд София-град, Трето отделение, 73-ти с-в. С решението А. е отменен с мотиви, че ответникът като издател на акта и изпълнител на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване е следвало да установи обстоятелствата, на които основава плащането на дължимата такса за битови отпадъци от страна на

дружеството, а именно - че имотите на задълженото лице се намират на негова територия и че той реално е предоставил определените видове услуги, с доказването на които не се е справил. Съдът е посочил, че освен това относими към правнорелевантните факти мотиви не са изложени в процесния акт, поради което той е постановен в противоречие с чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, а пълната липса на мотиви е достатъчно основание за незаконосъобразност на административния акт и винаги налага неговата отмяна съгласно константната съдебна практика. След отмяната на акта преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по искането на жалбоподателя, съобразно с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК, във връзка с чл. 129, ал. 7 от ДОПК, като е уточнено, че при следващото разглеждане на искането следва да бъдат изследвани релевантните за дължимостта на таксата обстоятелства и да бъдат изложени в мотивите на акта. Решението е оставено в сила с решение № 3973 от 26.04.2022 г. по адм. дело № 7659/2021 г. на Осмо отделение на Върховния административен съд, като са изцяло възприети от касационната инстанцията мотивите на АССГ.

Въз основа на горното с нареждане рег. № ДПН22-ТД26-15 от 20.07.2022 г. на Г. Я. - ст. инспектор по приходите в отдел „Общински приходи“ – П. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община е образувано административно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК за установяване на публични общински вземания на задължено лице – М. СЮ ЕООД, в резултат от което е издаден от Г. Я. - старши инспектор в отдел „Общински приходи – П.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството на орган по приходите по смисъла на ДОПК, акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с рег. № ДПН22-ТД26-15-(5) от 16.08.2022 г. С акта са установени задължения на М. СЮ ЕООД за процесния недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], за 2015 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., общо в размер на 1770,57 лв. главница и 860,59 лв. лихви, определени, както следва:

- За 2015 г. – такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 6,28 ‰, от които 2,64 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 3,64 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване;
- За 2017 г. - такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 6,30 ‰, от които 2,3 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване;
- За 2018 г. - такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 6,40 ‰, от които 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване;
- За 2019 г. - такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 6,40 ‰, от които 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Размерът на дължимите такси е определен въз основа на отчетната стойност на имота по формулата: 732 088,43 лв. x размера на определената за всяка година ставка съгласно решения на СОС и заповеди на кмета на СО за определяне на районите на предоставяне на услугите.

По делото са представени решение № 867 от 29.12.2014 г. на Столичния общински съвет (СОС), с което е приета и одобрена план-сметка за 2015 г. за дейностите по

събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване; определен е размер на такса битови отпадъци за 2015 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с решение № 894 по протокол № 93 от 23.11.2006 г. Съгласно т. 3 от същото, за 2015 г. е определен размер от 6,28 ‰ за такса битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятия, от които 2,64 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 3,64 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно т. 3 от решение № 816 от 22.12.2016 г. на СОС, с което е приета и одобрена план-сметка за 2017 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, е определен размер на такса битови отпадъци за 2017 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община за 2017 г. от 6,30 ‰, от които 2,3 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно представено по делото решение № 793 от 21.12.2017 г. на СОС, с което е приета и одобрена план-сметка за 2018 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, по т. 3 е определен размер на такса битови отпадъци за 2018 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община за 2018 г., за нежилищни имоти на предприятия, от 6,40 ‰, от които 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

С решение № 857 от 20.12.2018 г. е приета и одобрена план-сметка за 2018 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, и по т. 3 е определен размер на такса битови отпадъци за 2019 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община за 2019 г., за нежилищни имоти на предприятия, от 6,40 ‰, от които 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно т. 5 от заповеди на кмета на СО № СО-РД-09-1828/30.10.2014 г. – относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2015 г., № СОА16-РД09-1341/31.10.2016 г. – относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2017 г., № СОА17-РД09-937/30.10.2017 г. относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2018 г., № СОА18-РД09-1196/30.10.2018 г. относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2019 г., за имотите по т. 2 и т. 3 (които попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване и тези, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, които няма възможност да бъдат обслужвани от дружествата, сключили договор със Столична община за извършване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване), се

оказват услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Представен е договор № СО15-РД-55-184/06.04.2015 г., сключен между Столична община, като възложител, и Консорциум Т. С. И. 1 Д., включващ Н. ЧИСТОТА ООД, ЕИК[ЕИК], и АЙ ЕС ВИ Т. АД, ЕИК[ЕИК], като изпълнител, за предоставяне на услуги по събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община от втора зона – Искър, П., К.. Договорът е сключен за срок от 5 години, считано от началната дата по чл. 6, ал. 1, т. 1.2, а именно - след приключване на периода на мобилизация, който съгласно чл. 6, ал. 1.1. е до 3 месеца. Съгласно същия договор възложителят заплаща ежемесечно на изпълнителя стойността на конкретно извършената и приета от възложителя работа за изтекъл период от един отчетен месец – чл. 2, ал. 1. Съгласно допълнително споразумение № СО15-РД-55-191/07.04.2015 г. към договора от 06.04.2015 г. са определени цени на услуги по: 1. събиране и транспортиране на отпадъци от контейнери до съоръжение за третиране; 2. събиране и транспортиране на едрогабаритни отпадъци и строителни отпадъци; 3. ръчно метене на тротоари, регули на улични платна, алеи, спирки на МГТ, надлези, подлези, подходи към метростанции и др.; 4. миене с автоцистерна с маркуч на улици, тротоари, площади, спирки на МГТ, велоалеи в обхвата на тротоарите и др. места за обществено ползване.

За периода преди сключване на горния договор е представен такъв с рег. № РД-55-438 от 23.08.2010 г. между Столична община, като възложител, и Консорциум Т. С. И. Д., съставен от Н. ЧИСТОТА ООД, ЕИК:[ЕИК], Б. АД, ЕИК:[ЕИК], и Б. В. АД, ЕИК:[ЕИК], като изпълнител, с предмет: предоставяне на услуги по събиране и транспортиране на битови отпадъци; поддръжка и подмяна на съдове за битови отпадъци; лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на райони „втора зона“ – Искър, П., К.. Срокът на договора е 48 месеца и е удължен със споразумение рег. № СО-РД-55-250/29.04.2014 г. между същите страни със срок до избор на изпълнител и сключване на договор за предоставяне на услугите, предмет на договора. Съгласно чл. 3 от същия възложителят заплаща извършените услуги за изтекъл период от един месец.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на производството:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДПН22-ТД26-15-(5) от 16.08.2022 г., издаден от Г. С. Я., старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – П. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с решение № СФД22-РД28-338/17.10.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. В случая актът е издаден от длъжностно лице в Столична община, дирекция „Общински приходи“, изпълняващо функциите на орган по приходите съгласно чл. 4, ал. 3, изр. първо от ЗМДТ, вр. с ал. 1, изр. първо от с.з. Предмет на оспорване е първоначалният акт съгласно нормата на чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. с § 2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК. На основание чл. 4, ал. 1, изр. второ и чл. 9б, изр. второ от ЗМДТ, тези актове се обжалват по реда на ДОПК. Съгласно чл. 144, ал. 1 от ДОПК по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в този кодекс не е

предвидено друго.

С оглед на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес от оспорването, в законоустановения срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, при спазване разпоредбата на чл. 156, ал. 2 от ДОПК относно предварителното обжалването на акта по административен ред като абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на обжалването му по съдебен ред. Поради това следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 107, ал. 1 от ДОПК, когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. На основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, „по искане на задълженото лице органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането. Акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Акт може да се издаде и служебно въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия“. Следователно, компетентен орган за издаване на акт за установяване на задължение по декларация е органът по приходите. Съгласно чл. 4, ал. 1, изр. първо от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според алинея трета на същата правна норма в производствата по чл. 4, ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал. 4 служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Със Заповед № СОА20-РД-09-1362/14.02.2020 г. на кмета на СО, издадена от А. А. в качеството ѝ на заместващ кмета на СО съгласно Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г. на кмета на СО, видно от положен до подписа на издателя печат, която е служебно известна на съда, са определени служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи изброените в заповедта длъжности в дирекция „Общински приходи“ при Столична община, които да извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, като имат правата и задълженията на административни органи по местни приходи и упражняват компетентността на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1, ал. 3 и чл. 9б от ЗМДТ, измежду които и старши инспектори в отделите „Общински приходи“. Съгласно трудов договор № РД-15-2168/25.04.2013 г. Г. С. Я. е назначена на длъжността инспектор в отдел „МДТ – П.“, дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“. Договорът е изменен с допълнително споразумение № СОА21-РД15-3098/18.03.2021 г., съгласно което Я. заема длъжността старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – „П.“ към дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и

здравеопазване“ при Столична община. Следователно, предвид длъжността, която заема издателя на оспорвания акт, същият е издаден от материално и териториално компетентен орган.

На основание чл. 107, ал. 4 от ДОПК при оспорване по административен ред на акт за установяване на задължение по декларация по-горестоящ административен орган е директорът на териториалната дирекция на НАП. В хипотезата на установяване на задължения за местни данъци и такси, на основание чл. 4, ал. 5 ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. В случая АУЗД е оспорен по административен ред пред по-горестоящия орган, във връзка с което, от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, на основание Заповед № СОА2020-РД15-16/03.01.2020 г., е издадено Решение № СФД21-РД28-175/22.06.2021 г., с което е отхвърлена жалбата и е потвърден акта.

Предвид така очертаната правна регламентация, съдът приема, че оспореният акт и потвърждаващото го решение на по-горестоящия орган са издадени от компетентни органи и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

АУЗД е издаден при спазване на изискванията за писмена форма на административния акт по чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, като съдържа правни и фактически основания за издаването му.

При издаването на АУЗД не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

По материалната законосъобразност на акта:

В случая предмет на спор е дължимостта на такса битови отпадъци за услугите обезвреждане в депа и поддържане чистотата на обществените територии за периоди 2015 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Безспорно е, че за 2016 г. е издаден акт за установяване на задължения по декларация, който е влязъл в сила и не подлежи на обжалване. За услугата по сметосъбиране и сметоизвозване е постановено въз основа на влязло в сила решение на АССГ, че не е предоставяна по отношение на жалбоподателя, поради което също не е предмет на съдебен контрол в настоящото производство.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ в приложимата за периода редакция (ДВ, бр. 153 от 1998 г.), таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

На основание чл. 64 от ЗМДТ в приложимата редакция (ДВ, бр. 95 от 1 Декември 2009 г.), таксата се заплаща от лицата по чл. 11 от ЗМДТ - собствениците и ползватели на облагаеми с данък недвижими имоти. По

делото е безспорно, че в периода 2015 г. – 2019 г. М. СЮ ЕООД има качеството на собственик на процесния недвижим имот, находящ се в [населено място], район П., на адрес: [улица], следователно е задължено лице по отношение на таксите за битови отпадъци за този имот.

Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ в относимата редакция за периода (ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.), таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за:

1. осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;
2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) събиране, включително разделно, на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за третирането им;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, включително отчисленията по чл. 60 и 64 от Закона за управление на отпадъците;
4. почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

С оглед горесцитираната нормативна уредба дейностите, за които се дължи ТБО, са събиране и транспортиране на битови отпадъци; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За всяка от тях размерът на таксата се определя по реда на чл. 66, ал. 2 - 13 за всяка услуга поотделно с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка. За [населено място], Столична община това е Столичен общински съвет (СОС). По делото са приобщени решения на СОС, с които се одобрява план-сметка за извършването на тези услуги и районите на предоставянето им за всяка година. Съгласно същите (описани по-горе в настоящите мотиви), за 2015 г. е определен размер от 6,28 ‰ за такса битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятия, от които 2,64 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 3,64 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2017 г. за нежилищни имоти на предприятия е определена такса в размер на 6,30 ‰, от които 2,3 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2018 г. за нежилищни имоти на предприятия е определена такса в размер на 6,40 ‰, от които 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2019 г. за нежилищни имоти на предприятия е определена такса от 6,40 ‰, от които 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно т. 5 от заповеди на кмета на СО № СО-РД-09-1828/30.10.2014 г. –

относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2015 г., № СОА16-РД09-1341/31.10.2016 г. – относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2017 г., № СОА17-РД09-937/30.10.2017 г. относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2018 г., № СОА18-РД09-1196/30.10.2018 г. относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2019 г., за имотите по т. 2 и т. 3 (които попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване и тези, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, които няма възможност да бъдат обслужвани от лицата, сключили договор със Столична община за извършване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване) се оказват услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Поради възмездния характер на таксите за битови отпадъци дължимостта им е обусловена от реалното предоставяне на услугите и не е достатъчно да бъде издадена заповед на кмета, съответно прието решение на общинския съвет, за да се приемат за престирани те от страна на общината. В тази връзка следва да се посочи, че ответникът по делото носи доказателствената тежест да докаже чрез пълно и главно доказване, че в районите, където се намират процесните имоти, са извършвани услугите, за които се претендира такса за битови отпадъци. Горното се извлича от тълкуването на чл. 62 от ЗМДТ, съгласно която разпоредба таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по събиране и извозване на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Поради горното, за да е дължима таксата за битови отпадъци за услугите по чл. 62 от ЗМДТ, освен наличието на правна връзка между недвижимите имоти и правния субект по смисъла на чл. 11 от ЗМДТ е необходимо, на първо място, да е налице заповед по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, в която да са посочени районите и видът на услугите по чл. 62 от ЗМДТ, които се предоставят (каквато по делото е налична за всяка от процесните години); следва да се установи, че декларираните имоти, за които ТБО е начислена, попадат в териториалния обхват на определените със заповедите райони; и на последно място - по аргумент от чл. 71 от ЗМДТ следва да се установи, че услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци, както и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване са реално извършвани от общината, както и че тя разполага с депо или друго съоръжение за обезвреждане на битовите отпадъци.

Горното се извлича от разпоредбата на чл. 71, т. 1 - 3 ЗМДТ (ред. ДВ. бр.101 от 22 Ноември 2013 г.), в която изрично е предвидено, че не се събира такса за: 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на

предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Разпоредбата на чл. 71 от ЗМДТ е изменена с ДВ, бр. 88 от 2017 г., бр. 88 от 3.11.2017 г. Новата редакция на чл. 71 от ЗМДТ е приета с § 9 от ЗИД на ЗМДТ (обн., ДВ, бр. 88 от 3.11.2017 г.). В § 21 от ПЗР на същия ЗИД на ЗМДТ първоначално е било предвидено, че законът влиза в сила от 1 януари 2020 г., с изключение на § 5 относно чл. 66, ал. 3, т. 1, § 15, 16, 17 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“. Впоследствие § 21 от ПЗР на ЗИДЗМДТ (ДВ., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) е изменен, както следва: „законът влиза в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г., с изключение на § 5 относно чл. 66, ал. 3, т. 1, § 15, 16, 17 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“. Изменената редакция на чл. 71 от ЗМДТ към процесния момент – 01.01.2015 г. – 31.12.2019 г., към който следва да се преценява съответствието с материалния закон според чл. 192а, изр.второ от АПК, не е действащо право. Поради това така изменената редакция не следва да бъде съобразявана при извършването на преценката за съответствието с материалния закон на установените с акта задължения за ТБО.

До влизане на измененията в чл. 71 от ЗМДТ разпоредбата на чл. 71, т. 1 от същия закон е в следния вид:

„Не се събира такса за:

1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота“;
2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината;
3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Относно услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, разпоредбата на чл. 71, т. 3 ЗМДТ предвижда, че не се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Следователно нормата не обвързва дължимостта на таксата с фактическото генериране на отпадъци, а с предоставянето на услугата по третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината. Тази услуга е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите

отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Предпоставките за дължимост на таксата за тази услуга са: правният субект да има качеството на лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от изричната разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ (ред. ДВ. бр.105 от 19 Декември 2014 г.), съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Дължимостта на тази такса обаче, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено когато общината няма депо или друго съоръжение.

Безспорно като собственик на процесния недвижим имот дружеството жалбоподател отговаря на първото условие. Изпълнено е и условието за приети решения на СОС за определяне размера на таксата за тази услуга съгласно гореизложените мотиви.

Относно наличието на депо, което ползва Столична община за обезвреждане на БО, по делото са представени договор № РД-55-435/08.08.2012 г. от 08.08.2012 г., сключен между Столична община като възложител и ЧИСТОТА ИСКЪР ЕООД като изпълнител, с който е възложено на изпълнителя извършването на следните комунални услуги – експлоатация, поддръжка, мониторинг, рекултивация и следексплоатационни грижи на депо за неопасни отпадъци „С.“, обезвреждане на битови отпадъци и оползотворяване на фракции, със срок от 48 месеца, считано от 01.05.2012 г., който е удължен със споразумение № СОА16-Д255-160/05.04.2016 г. с тридесет месеца, считано от 01.05.2016 г., допълнен с допълнително споразумение № СО-РД-55-22/16.01.2013 г. относно следното допълнение „и депо за неопасни отпадъци /площадка С./ и споразумение № СО-РД-55-461/06.08.2013 г. относно следното допълнение „и депо за неопасни отпадъци /площадка Д. Б./“. Съгласно споразумение към същия договор е възложено извършването на нови видове дейности с оглед експлоатация, поддръжка, мониторинг, рекултивация и следексплоатационна грижа на депо за неопасни отпадъци Д. Б., поетапно изградено и въведено в експлоатация в резултат на проект „Изпълнение на проект за закриване и рекултивация на депо за битови отпадъци – [населено място]“. Съгласно чл. 3.1.1 от договора, предметът му включва строително-монтажни дейности и дейности по поддръжка, мониторинг и следексплоатационни грижи на депо за неопасни отпадъци „С.“ и депо за неопасни отпадъци площадка Д. Б.. Представен е още договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г., с който Столична община възлага на ЧИСТОТА ИСКЪР ЕАД да изпълни срещу възнаграждение строително-монтажни дейности по „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище – [населено място], чрез обезвреждане и оползотворяване“. Срокът на договора

е до 31.12.2019 г.

Установява се, че през периода 2015 г. – 2019 г. са издавани фактури към Столична община от ЧИСТОТА – ИСКЪР ЕАД с предмет извършени дейности по договор № РД55-823/21.12.2013 г. относно преработени и сепарирани отпадъци, с посочени количества обработени отпадъци в съставени актове за всеки отделен месец относно подлежащи на разплащане дейности по предварително третиране на смесени битови отпадъци на СО, включващи сепариране, рециклиране, транспортиране, оползотворяване (термично или други методи за оползотворяване) и предаване за обезвреждане на отпадъци генерирани на територията на СО по горепосочените договори, сключени между тези две страни.

Представени са фактури, издадени от ЧИСТОТА – ИСКЪР ЕООД към Столична община, с предмет обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на битови отпадъци на депо Д. Б. съгласно месечен отчет, с приложени към тях месечни актове и обобщени справки за количествата битови отпадъци, приети на инсталация (депо) – Д. Б. за отделни месеци от периода 2015 г. – 2019 г., а именно за периоди: 01.05.2015 г. – 31.05.2015 г., 01.07.2015 г. – 31.07.2015 г., 01.08.2015 г. – 30.08.2015 г., 01.09.2015 г. – 30.09.2015 г., 01.03.2015 г. – 31.03.2015 г., 01.05.2015 г. – 31.05.2015 г., 01.01.2015 г. – 31.01.2015 г., 01.12.2014 г. – 31.12.2014 г., м. 07.2017 г., м. 06.2017 г., м. 03.2017 г., м. 01.2017 г., м. 04.2018 г., м. 11.2018 г., м. 01.2018 г., м. 06.2018 г., м. 03.2019 г., м. 05.2019 г., м. 07.2019 г., м. 10.2019 г., 17.03.2016 г. – 31.03.2016 г., 01.08.2016 г. – 31.08.2016 г., м. юли 2016 г., м. юни 2016 г., м. 03.2016 г., м. 02.2016 г., м. 01.2016 г., м. 12.2015 г., м. 11.2015 г., м. 10.2015 г., м. 09.2015 г., м. 08.2015 г. В представените към фактурите месечни отчети, месечни актове и обобщени справки за количествата битови отпадъци, приети на инсталация (депо) – Д. Б., за отделни месеци от периода 2015 г. – 2019 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на битови отпадъци е посочено количеството на обработени битови отпадъци и извършените услуги подизпълнители (Евро И. ЕООД, У. БГ ООД и Екобулсорт ЕАД), с приложени към тях сметка и протокол за изплащане на извършени дейности.

В заключение се установява, че фактурите са за услуги по депониране и обезвреждане на битови отпадъци, относими към депа в С. и Д. Б., обслужващи Столична община, предоставени в рамките на месец, като са налични такива за почти всички месеци от конкретната година и са придружени от месечен акт, в който са посочени количествата обработени отпадъци, или сметка за изплащане на изпълнени дейности по протокол. Приложени са платежни нареждания, които са нечетливи и не се установяват страните по превода, основанието и стойността му. Въпреки това са представени достатъчно доказателства (договори, фактури, месечни актове, протоколи), от които може да бъде направен категоричен извод, че територията на Столична Община се обслужва от изградено и функциониращо депо за битови отпадъци, в които същите се обработват и обезвреждат.

При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на фактите, че М. СЮ ЕООД е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ, ал. 1, вр. с чл. 11 от ЗМДТ, и че общината ползва депо за обезвреждане на битови

отпадъци, следва извод за дължимост на таксата за обезвреждане на БО. Следва да се отбележи, че релевантен за дължимостта на такса за тази компонента е фактът на изградено и функциониращо депо за обработка на отпадъци и не е необходимо доказване на извършената от изпълнителя дейност, както и заплащането ѝ от общината. В случая е безспорно, че през целия процесен период е функционирало дело за отпадъци – С. и Д. Б., които са обслужвали нуждите на общината за обработката и обезвреждането им. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд – например решения по адм. дела № 9950/2020 г., по адм. дело № 6838/2021 г. Следователно, в случая ТБО в компонентата за обезвреждане на БО е дължима за процесните периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. (с изключение на 2016 г., която не е предмет на спор по делото).

Относно услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ приложимата нормативна уредба и трайната съдебна практика по разпоредбата на чл. 71, т. 3, в ред. преди изм. с ДВ бр.88 от 3 Ноември 2017 г., мотивират еднозначния извод, че ТБО за нея се дължи, доколкото се предоставя от общината, и има за цел да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване (по аргумент от чл. 66, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ). Таксата се дължи за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него. Отново, за да е дължима таксата, е необходимо да е включена територията на населеното място в района на извършване на тази дейност съгласно заповед на кмета на общината и да е определен размерът на дължимата такса с решение на общинския съвет. Също така общината фактически следва да е предоставяла услугата - чл. 71, т. 2 ЗМДТ.

В случая се установява, че съгласно представени заповеди на кмета на Столична община, описани по-горе в мотивите, района на [населено място], където се намира процесният имот, се обслужва по отношение на дейността по почистване на обществени пространства. Видно от т. 5 от заповеди на кмета на СО № СО-РД-09-1828/30.10.2014 г. – относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2015 г., № СОА16-РД09-1341/31.10.2016 г. – относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2017 г., № СОА17-РД09-937/30.10.2017 г. относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2018 г., № СОА18-РД09-1196/30.10.2018 г. относно определяне на границите на предоставяне на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за 2019 г., за имотите по т. 2 и т. 3 (които попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване и тези, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, които няма възможност да бъдат обслужвани от фирмите, сключили договор със Столична община за извършване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване), се оказват

услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. На основание чл. 19, ал. 4 от Наредба на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, „за имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите“. Следователно, въпреки че не е извършвана по отношение на процесния имот услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, услуга по поддържане на чистотата на обществените територии в района на [населено място] е предоставяна от общината, поради което такса за това се дължи от дружеството жалбоподател. В тази връзка са представени сключен договор между Столична община и Консорциум Т. С. И. Д. от 23.08.2010 г. и допълнителните споразумения към него, договор от 06.04.2015 г. между Столична община и КОНСОРЦИУМ Т. С. И. 1 Д. и допълнителни споразумения към него, както и договор от 27.02.2019 г. между Столична община и КОНСОРЦИУМ Т. С. И. Д., съгласно които е възложено изпълнението на услуги по лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на втора зона – райони „Искър“, „П.“, „К.“.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е съобразено от ответния орган при постановяване на оспорвания акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК решението на АССГ по адм. дело № 8572/2020 г., с което са дадени указания, в смисъл че не е доказано предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване. Задължения за такса битови отпадъци за тази компонента не са установени с процесния административен акт.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК рег. № ДПН22-ТД26-15-(5) от 16.08.2022 г., издаден от Г. С. Я., старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – П. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с който са установени публични общински задължения за недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], за 2015 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., общо в размер на 1770,57 лв. главница и 860,59 лв. лихви, потвърден с решение № СФД22-РД28-338/17.10.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 563,12 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от

ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. СЮ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. М. II, [жилищен адрес] представлявано от М. С., срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК рег. № ДПН22-ТД26-15-(5) от 16.08.2022 г., издаден от Г. С. Я., старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – П. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с решение № СФД22-РД28-338/17.10.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

ОСЪЖДА М. СЮ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. М. II, [жилищен адрес] да заплати на Столична община сумата от 563,12 лева (петстотин шестдесет и три лева и дванадесет стотинки) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 160, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съдия: